

Urgent Call for Collective OPCW Action on Iran's Suspected Use of Chemical Agents Against Civilians

February 2, 2026

To:

Member States of the Organization for the Prohibition of Chemical Weapons (OPCW)
Office of the Director-General, OPCW
United Nations Permanent Missions

Dear Representatives,

We write as a **collective of undersigned human rights organizations, civil society groups, victims' advocates, and concerned citizens** working to document abuses and advance accountability for crimes committed by the Islamic Republic of Iran.

We urgently call on **all OPCW Member States to act collectively** to demand accountability from the Islamic Republic of Iran for its **suspected use of prohibited chemical substances against civilians**, including protesters and, previously, school-aged girls.

Recent [eyewitness testimony](#), medical evaluations, and independent reporting indicate that Iranian security forces have deployed **non-standard chemical agents** during protest crackdowns, causing severe and lasting health consequences. Victims report symptoms far exceeding ordinary tear gas exposure, including respiratory distress, neurological impairment, cardiovascular instability, persistent headaches, dizziness, and long-term systemic dysfunction. Iranian medical professionals have confirmed that many patients presented with **consistent clinical profiles indicative of [exposure to unlawful chemical substances](#)**.

These reports are not isolated. They closely mirror the [widespread and systematic poisonings of schoolgirls across Iran in 2022](#), documented over many months and widely understood as collective punishment aimed at women and girls for their role in nationwide protests. In both cases, the **pattern, scale, repetition, and uniformity of symptoms** point to deliberate deployment rather than incidental or accidental exposure.

During the school poisoning attacks, Iranian authorities did not conduct a credible investigation. Instead, they:

- Obstructed medical and forensic investigations;
- Intimidated doctors, nurses, students, and families;
- Deployed security forces to interfere with evidence collection;
- Issued contradictory and implausible explanations, including claims of “mass hysteria,” “stink bombs,” or “pepper spray,” despite overwhelming medical evidence to the contrary.

The same tactics of denial, intimidation, and obfuscation are now being repeated in response to chemical exposure during protest crackdowns. This establishes a **clear and consistent pattern of state behavior**.

Iran is a **State Party to the Chemical Weapons Convention**, having ratified it on November 3, 1997. As such, it is legally obligated to prevent the use of prohibited chemical agents, to

investigate credible allegations transparently, and to cooperate fully with the OPCW. The Islamic Republic has failed to meet these obligations.

Given Iran's documented history of **evidence suppression, intimidation of witnesses, and retaliation against whistleblowers**, it cannot be trusted to investigate itself.

Accordingly, we call on **all OPCW Member States**, acting collectively and in coordination, to invoke the mechanisms provided under **Article IX of the Chemical Weapons Convention** and to take the following actions without delay:

1. Formally request clarification from the Government of Iran regarding its suspected non-compliance with the Convention;
2. If Iran's response is inadequate, ambiguous, or unsatisfactory, mandate the OPCW Executive Council to authorize a **challenge inspection**;
3. Direct the OPCW Director-General to establish an independent **Technical Secretariat expert mission** empowered to:
 - Conduct on-site inspections;
 - Collect biomedical and environmental samples;
 - Interview victims, treating physicians, and witnesses;
 - Access any facility or location under Iranian jurisdiction necessary to resolve compliance concerns;
4. Publish a **public, factual report** detailing findings, levels of cooperation, and any obstruction by Iranian authorities;
5. Should Iran deny, delay, or obstruct this process, coordinate **collective diplomatic, legal, and financial consequences**, including referral to relevant United Nations bodies.

The use of chemical agents against civilians, including children and protesters, constitutes a grave violation of international law and may amount to **crimes against humanity**. Continued delay enables further harm, the destruction of evidence, and impunity.

Victims and their families have waited decades for truth and accountability. **Silence and inaction only embolden further crimes.**

We urge OPCW Member States to act together, decisively, and without delay.

Respectfully,

The Undersigned

A collective of human rights organizations, victims' advocates, civil society groups, and concerned individuals

درخواست فوری برای اقدام جمعی سازمان منع سلاح‌های شیمیایی (OPCW) درباره استفاده مشکوک جمهوری اسلامی ایران از عوامل شیمیایی علیه غیرنظامیان

خطاب به:

کشورهای عضو سازمان منع سلاح‌های شیمیایی (OPCW)

دفتر مدیرکل OPCW

نمایندگی‌های دائم سازمان ملل متحد

نمایندگان محترم،

ما به‌عنوان جمعی از سازمان‌های حقوق بشری، نهادهای جامعه مدنی، مدافعان حقوق قربانیان و شهروندان نگران امضاکننده این بیانیه، که برای مستندسازی نقض‌ها و پیشبرد پاسخگویی نسبت به جنایات جمهوری اسلامی ایران فعالیت می‌کنیم، این نامه را تقدیم می‌داریم.

ما از تمامی کشورهای عضو OPCW می‌خواهیم فوراً به‌صورت جمعی اقدام کرده و جمهوری اسلامی ایران را بابت استفاده مشکوک از مواد شیمیایی ممنوعه علیه غیرنظامیان، از جمله معترضان و پیش‌تر دانش‌آموزان مدارس دخترانه، پاسخگو کنند.

شهادت‌های عینی اخیر، ارزیابی‌های پزشکی و گزارش‌های مستقل نشان می‌دهد که نیروهای امنیتی ایران در جریان سرکوب اعتراضات از عوامل شیمیایی غیرمعارف استفاده کرده‌اند؛ امری که پیامدهای شدید و ماندگار سلامت به‌همراه داشته است. قربانیان از علائمی بسیار فراتر از گاز اشک‌آور معمول گزارش داده‌اند، از جمله تنگی نفس، آسیب‌های عصبی، بی‌ثباتی قلبی-عروقی، سردردهای مداوم، سرگیجه و اختلالات سیستمیک طولانی‌مدت. پزشکان ایرانی تأیید کرده‌اند که بسیاری از بیماران الگوهای بالینی سازگاری را نشان می‌دادند که حاکی از مواجهه با مواد شیمیایی غیرقانونی است.

این گزارش‌ها منفرد نیستند. آن‌ها شباهت نزدیکی با مسمومیت‌های گسترده و سیستماتیک دانش‌آموزان دختر در سراسر ایران در سال ۲۰۲۲ دارند که طی ماه‌ها مستندسازی شد و به‌طور گسترده به‌عنوان مجازات جمعی زنان و دختران به‌دلیل نقش‌شان در اعتراضات سراسری مرتبط می‌شود. در هر دو مورد، الگو، مقیاس، تکرار و همگونی علائم به استفاده عامدانه اشاره دارد، نه مواجهه اتفاقی یا تصادفی.

در جریان حملات مسمومیت به مدارس، مقامات ایرانی تحقیق معتبری انجام ندادند. در عوض، آن‌ها:

- تحقیقات پزشکی و پزشکی قانونی را مختل کردند؛
- پزشکان، پرستاران، دانش‌آموزان و خانواده‌ها را مورد ارباب قرار دادند؛
- نیروهای امنیتی را برای مداخله در جمع‌آوری شواهد به‌کار گرفتند؛
- توضیحات متناقض و غیرقابل‌باوری ارائه دادند، از جمله ادعاهای «هیستری جمعی»، «بمب بدبو» یا «اسپری فلفل»، علی‌رغم شواهد پزشکی قاطع خلاف آن.

همین شیوه‌های انکار، ارباب و پنهان‌کاری اکنون در واکنش به مواجهه شیمیایی در سرکوب اعتراضات نیز تکرار می‌شود. این امر یک الگوی روشن و مستمر از رفتار دولتی را تثبیت می‌کند.

ایران یکی از دولت‌های عضو کنوانسیون منع سلاح‌های شیمیایی است و این کنوانسیون را در ۳ نوامبر ۱۹۹۷ تصویب کرده است. بر این اساس، ایران از نظر حقوقی موظف است از به‌کارگیری عوامل شیمیایی ممنوعه جلوگیری کند، ادعاهای معتبر را به‌صورت شفاف بررسی نماید و همکاری کامل با OPCW داشته باشد. جمهوری اسلامی ایران در انجام این تعهدات ناکام مانده است.

با توجه به سابقه مستند ایران در سرکوب شواهد، ارباب شاهدان و تلافی‌جویی علیه افشاگران، نمی‌توان به ادعاهای این حکومت در مورد انجام تحقیقات اعتماد کرد.

بر این اساس، ما از تمامی کشورهای عضو OPCW می‌خواهیم که به‌صورت جمعی و هماهنگ، سازوکارهای پیش‌بینی‌شده در ماده ۹ کنوانسیون منع سلاح‌های شیمیایی را فعال کرده و بدون تأخیر اقدامات زیر را انجام دهند:

- به‌طور رسمی از دولت ایران درباره عدم پایداری احتمالی به کنوانسیون توضیح بخواهند؛
 - در صورت ناکافی، مبهم یا غیرقابل‌قبول بودن پاسخ ایران، شورای اجرایی OPCW را مأمور صدور مجوز بازرسی چالشی کنند؛
 - از مدیرکل OPCW بخواهند یک کمیته مستقل از کارشناسان دبیرخانه فنی تشکیل دهد که اختیار داشته باشد:
 - بازرسی‌های میدانی انجام دهد؛
 - نمونه‌های زیستی و محیطی جمع‌آوری کند؛
 - با قربانیان، پزشکان معالج و شاهدان مصاحبه کند؛
 - به هر تأسیسات یا مکانی تحت صلاحیت و کنترل ایران که برای رفع ابهامات لازم است دسترسی داشته باشد؛
 - گزارشی عمومی و مبتنی بر واقعیت منتشر کند که یافته‌ها، میزان همکاری و هرگونه مانع‌تراشی مقامات ایرانی را تشریح کند؛
 - در صورت امتناع، تأخیر یا ممانعت ایران، پیامدهای دیپلماتیک، حقوقی و مالی جمعی را هماهنگ کنند، از جمله ارجاع موضوع به نهادهای ذی‌ربط سازمان ملل متحد.
- استفاده از عوامل شیمیایی علیه غیرنظامیان، از جمله کودکان و معترضان، نقض فاحش حقوق بین‌الملل است و می‌تواند مصداق جنایت علیه بشریت باشد. تعلل بیشتر، زمینه تداوم آسیب، نابودی شواهد و مصونیت از مجازات را فراهم می‌کند.
- قربانیان و خانواده‌های آنان دهه‌هاست در انتظار حقیقت و پاسخگویی هستند. سکوت و بی‌عملی تنها به تداوم جنایات دامن می‌زند.
- ما از کشورهای عضو OPCW می‌خواهیم که متحده، قاطعانه و بدون تأخیر اقدام کنند.

با احترام،

امضاکنندگان

جمعی از سازمان‌های حقوق بشری، مدافعان حقوق قربانیان، نهادهای جامعه مدنی و افراد نگران